

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: A. Brăgaru)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhnaci)

Î N C H E I E R E

27 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Victoria Baheu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Municipală Regia „Autosalubritate” împotriva Victoriei Baheu cu privire la
încasarea datoriei pentru transportarea deșeurilor menajere solide și cheltuielilor de
judecată,

împotriva deciziei din 9 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 6 august 2019, ÎM „Regia „Autosalubritate” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Victoriei Baheu cu privire la încasarea datoriei pentru
transportarea deșeurilor menajere solide și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 4 septembrie 2007, între ÎM „Regia
„Autosalubritate” și Victoria Baheu a fost încheiat contractul nr. 6210, privind
transportarea deșeurilor menajere solide, conform clauzelor contractuale părțile și-
au asumat obligații reciproce în vederea executării prevederilor contractuale.

A menționat că pârâta a neglijat respectarea obligației privind achitarea lunară
pentru serviciile prestate, acumulând datorii în mărime de 1 076,49 de lei.

Reclamanta a mai indicat că invocarea motivului privind neexecutarea
obligațiilor este inoportun, luând în seamă specificul serviciului prestat și
necesitatea acestuia pentru locuitorii mun. Chișinău.

De altfel, a relatat că bonurile de plată pentru persoanele fizice (case
individuale) se perfectează de către SRL „Infosapr” și/ sau ÎM „Infocom”, într-un
singur exemplar, care ulterior de către ÎM „Regia „Autosalubritate” se transmit
serviciului poștal pentru a fi expediate fiecărui beneficiar în parte.

A solicitat încasarea din contul Victoriei Baheu a sumei de 1 076,49 de lei și
cheltuielile de judecată în sumă de 270 de lei cu titlu de taxa de stat achitată la
depunerea acțiunii.

Prin hotărârea din 20 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-
a admis cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Regia „Autosalubritate”
împotriva Victoriei Baheu cu privire la încasarea datoriei pentru transportarea
deșeurilor menajere solide și cheltuielilor de judecată. S-a încasat de la Victoria
Baheu în beneficiul ÎM „Regia „Autosalubritate” datoria pentru transportarea
deșeurilor menajere solide în mărime de 1 076,49 de lei și cheltuieli judiciare
formate din taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în mărime de 270 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 19 noiembrie 2020, Victoria Baheu a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului, cu respingerea cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 9 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Victoria Baheu. S-a menținut hotărârea din 20 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Regia „Autosalubritate” împotriva Victoriei Baheu cu privire la încasarea datoriei pentru transportarea deșeurilor menajere solide și cheltuielilor de judecată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că la 4 septembrie 2007 între ÎM „Regia „Autosalubritate” și Victoria Baheu a fost încheia contractul nr. 6210, privind transportarea deșeurilor menajere solide și conform clauzelor contractuale părțile și-au asumat obligații reciproce în vederea executării prevederilor contractuale.

Reținând prevederile art. 51 alin. (1), 51 alin. (9) din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe, art. 25 alin. (1) din Legea nr. 1402 din 24 octombrie 2002, Colegiul a conchis că prima instanță corect a stabilit faptul că Victoria Baheu nu și-a onorat obligațiile de plată, prin neachitarea serviciilor de evacuare a deșeurilor, astfel acumulând până la momentul pronunțării hotărârii primei instanțe, datorie în sumă de 1 076,49 de lei, confirmată prin actul de verificare descifrat pentru perioada de 1 ianuarie 2018 – 31 decembrie 2019, pentru locul de consum ce aparține pârâtei.

Totodată, Colegiul a reținut că la cererea de apel, Victoria Baheu a prezentat contractul de vânzare-cumpărare nr. 387 din 8 februarie 2020, care atestă că bunul imobil situat la adresa mun. Chișinău, str. XXXXX a fost înstrăinat.

Respectiv, Colegiul a considerat că acest înscris nu urmează a fi apreciat ca fiind un temei ce exonerează reclamanta de la plata datoriei, dat fiind faptul că conform acțiunii este cuprinsă o perioadă pentru care se solicită încasarea datoriei, care este anterioară încheierii contractului menționat.

În altă ordine de idei, instanța de apel a relevat că conform deciziei nr. 153 din 5 iulie 2019 ÎM „Regia „Autosalubritate” a reziliat contractul nr. 6210 din 4 septembrie 2007, sistând calculul serviciilor prestate din data de 30 iunie 2019.

Mai mult, instanța de apel a apreciat critic argumentele apelantei cu privire la necorespunderea actului de verificare cu situația de fapt, dat fiind faptul că pârâta nu a înaintat careva obiecții în termenul stabilit asupra acestuia, or în acest sens facturile prezentate ultimei nu au fost contestate în ordinea stabilită de lege, astfel se va reține recunoașterea acestora, mai mult că, probe contrare nu au fost prezentate.

Totodată, obiecțiile apelantei în opinia instanței de apel sunt lipsite de substanță, din moment ce datoria în mărime de 1 076,49 de lei față ÎM „Regia „Autosalubritate” a fost stinsă de către aceasta, fapt ce se confirmă prin dispoziția de încasare nr. 352 din 11 noiembrie 2020 (f.d. 118), care de altfel a fost achitată după emiterea hotărârii primei instanțe.

De altfel, instanța de apel a respins argumentele Victoriei Baheu cu privire la prescrierea acțiunii înaintate de ÎM „Regia „Autosalubritate”, pe motiv că ultima a executat obligația respectivă și nu poate invoca expirarea termenului de prescripție.

La 12 iulie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Victoria Baheu a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au constatat just și au dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu au examinat cauza sub toate aspectele și nu au stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 9 iunie 2021 și a expedit-o participanților la proces la 19 iulie 2021 (f.d. 141), astfel, recursul declarat la 12 iulie 2021, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 2 septembrie 2021 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței, or, până la examinarea cauzei careva referințe în adresa instanței nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Victoria Baheu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Victoria Baheu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Victoria Baheu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Victoria Baheu, împotriva deciziei din 9 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat